

בבית המשפט העליון

רע"א 7602/21

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

- המבקשים:
1. בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ
 2. שאול אלוביץ
 3. סטלה הנדלר
 4. טלי סימון
 5. יצחק אידלמן
 6. מרדכי קרת
 7. אור אלוביץ
 8. אורנה אלוביץ פלד
 9. עמיקם שורר
 10. רמי נומקין
 11. אלדד בן משה
 12. יהושע רוזנצוויג
 13. פליקס כהן
 14. יאיר דוד

נ ג ד

המשיבה: ע.א.ד.א ליעד אחזקות (2006) בע"מ

בקשת רשות ערעור על החלטת המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 4.10.2021 (כבוד השופט מ' אלטוביה) ב-ת"צ 44126-01-15

בשם המבקשים: עו"ד ניר כהן; עו"ד אמיר בן-ארצי; עו"ד אורי גורלי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 4.10.2021 (השופט מ' אלטוביה) ב-ת"צ 44126-01-15, שעניינה בבקשה לגילוי ועיון במסמכים וכן למסירת שאלון שהוגשה בגדרי תובענה שאושרה כייצוגית.

תמצית הרקע העובדתי וההחלטה בבקשת הגילוי

2. המשיבה, ע.א.ד.א ליעד אחזקות (2006) בע"מ הגישה במהלך שנת 2015 בקשה לאישור תובענה כייצוגית נגד המבקשים, בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ונושא המשרה בה (להלן: בקשת האישור, ליעד אחזקות ו-בזק, בהתאמה). עניינה של בקשת האישור בהסתרת מידע מהותי מציבור משקיעי בזק ובמחדלי דיווח לכאוריים לבורסה לניירות ערך מצד המבקשים (להלן: הבורסה). בקשת האישור הוגשה בשם בעלי המניות של בזק בתקופות הרלוונטיות, ונדרשו בה פיצויים כספיים בגין ההפסדים שנטען שנגרמו לחברי הקבוצה.

מחדלי הדיווח הנטענים נוגעים לשני מהלכים שעל פי הנטען היו בעלי השפעה שלילית על עסקי בזק – "הפחתת דמי קישור הגומלין" ו"רפורמת השוק הסיטונאי". בתמצית יצוין כי ביום 2.5.2012 החליט שר התקשורת לקדם את התחרות בשוק התקשורת באמצעות רפורמה, שלפיה בעלי תשתיות תקשורת נייחות כלל ארציות – כגון בזק – יחויבו במכירת שירותים סיטונאיים לבעלי רישיונות תקשורת; ובאופן הזה בעלי הרישיונות יוכלו לספק את אותם שירותים ללקוחות ובכך להתחרות בבעל התשתית (לעיל ולהלן: רפורמת השוק הסיטונאי). בהמשך לרפורמה, במהלך חודש פברואר 2013 נמסרה לבזק כוונת משרד התקשורת להפחית את תעריפי קישור הגומלין בעד השלמת שיחה ברשת מפעיל פנים ארצי נייח, ולקבוע תעריף מרבי ואחיד לכל שעות היממה בשיעור של 0.0104 ש"ח לדקה, במקום תעריף של 0.0421 ש"ח בשעות השיא ו-0.0232 ש"ח בשעות השפל – דמי קישור הגומלין הם תשלום שאותו בזק מקבלת בעד קישור מפעיל רשת אחרת לרשת שלה. כאמור, ליעד אחזקות טענה שבזק לא דיווחה לבורסה כנדרש בגין אירועים שהתרחשו בעקבות שני המהלכים האמורים.

3. בהחלטה מיום 27.8.2018 שניתנה על ידי המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי (השופטת ד' קרת-מאיר) אושר ניהולה של בקשת האישור כתובענה ייצוגית בשינויים מסוימים (להלן: החלטת האישור). על החלטת האישור הוגשה מטעם המבקשים בקשה לדיון חוזר לפי סעיף 41(ה) לחוק בתי-המשפט, התשמ"ד-1984; ובהתאם התקיים דיון חוזר בהחלטה לפני המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בהרכב של שלושה שופטים (ת"א 18-10-68338, השופטים ח' כבוב, ס"נ, ר' רונן ו-מ' אלטוביה). בפסק דין מיום 1.12.2019 קיבל בית המשפט את טענות המבקשים ביחס לדיווחים המתייחסים להפחתת תעריף קישור הגומלין וקבע שליעד אחזקות לא הוכיחה ולו לכאורה קיומו של נזק כתוצאה מהפחתה זו, ולפיכך נקבע שלא היה מקום לאשר את בקשת האישור ביחס לדיווחים שנבעו מהפחתת דמי קישור הגומלין. מנגד, בפסק הדין בדיון החוזר דחה בית המשפט המחוזי את טענות המבקשים בנוגע לדיווחים הנוגעים לרפורמת השוק

הסיטונאי; ובית המשפט אישר את קביעת החלטת האישור שלפיה לכאורה היה על בזק לפרסם דיווח מיידי בדבר ההזמנה שהוצאה לשימוע ציבורי שפורסמה באתר משרד התקשורת ביום 9.6.2013. בהזמנה זו פורטו השירותים הסיטונאיים שיהיה על בזק למכור על גבי תשתיות התקשורת הנייחת שלה, בהם תחום הטלפוניה (להלן: שימוע רשימת השירותים); ובפסק הדין הוטעם שבשל חשיבות תחום הטלפוניה לבזק, היה עליה לדווח על הזימון לשימוע רשימת השירותים. נוסף לזאת, בית המשפט המחוזי אישר את הקביעה בהחלטת האישור שלפיה הדיווח המיידי ביחס להזמנה אחרת לשימוע שהתקבלה ממשרד התקשורת ביום 16.1.2014 היה לכאורה חסר ומטעה. בהזמנה זו, שר התקשורת הודיע על כוונתו לקבוע בכפוף לשימוע את המתכונת לאספקת השירותים הסיטונאיים ואת התעריפים המרביים עבור אספקתם (להלן: שימוע התעריפים). נקבע שבמסגרת הדיווח היה על בזק למסור כל מידע מהותי שנכלל במסמכים שהתקבלו ממשרד התקשורת וקשורים לשימוע התעריפים והיא לא עשתה כן.

לאחר שניתן פסק הדין בדיון החוזר, הצדדים פנו בהמלצת בית המשפט להליך גישור; אולם זה לא צלח, ועל רקע הקביעות בדיון החוזר הורה בית המשפט המחוזי ביום 27.5.2020 לליעד אחזקות להגיש כתב תביעה מתוקן בתובענה הייצוגית.

4. כעבור מספר חודשים, בתום דיון קדם משפט שנערך ביום 5.1.2021, הורה בית המשפט כי הליכי הגילוי, עיון ושאלונים יסתיימו עד ליום 15.3.2021. בהמשך לכך, באי-כוחה של ליעד אחזקות פנו ביום 15.3.2021 לבאי-כוח המבקשים בבקשה לגילוי מסמכים ומסירתם וכן בבקשה למתן מענה לשאלון (להלן: דרישת הגילוי). לאחר שהמבקשים נענו בשלילה לדרישת הגילוי, ביום 27.5.2021 ליעד אחזקות הגישה לבית המשפט בקשה לגילוי ועיון במסמכים ולמתן מענה לשאלון (לעיל ולהלן: בקשת הגילוי). בבקשת הגילוי ליעד אחזקות עתרה להורות למבקשים לגלות ולמסור לה את כל פרוטוקולי דירקטוריון בזק וועדותיו שדנו ברפורמת השוק הסיטונאי בתקופה שהחל מיום 2.5.2012 ועד ליום 21.1.2015; וכל פרוטוקולי ישיבות הנהלת בזק שדנו ברפורמת השוק הסיטונאי בתקופה האמורה. כן עתרה ליעד אחזקות לקבלת המסמכים שהועברו בין בזק או בין יתר המבקשים ובין משרד התקשורת בעת הרלוונטית ועסקו ברפורמת השוק הסיטונאי. לבסוף, ליעד אחזקות ביקשה שבית המשפט יורה למבקשים להשיב לשאלון המכיל שתי שאלות הנוגעות למספר ישיבות הדירקטוריון שעסקו ברפורמת השוק הסיטונאי ובמידע שנמסר לחברי הדירקטוריון בנושא.

5. בהחלטה מיום 4.10.2021, בית המשפט המחוזי נעתר לבקשת הגילוי. בהחלטתו, בית המשפט המחוזי ביקר את העובדה שדרישת הגילוי הוגשה ביום האחרון

שנקבע לכך; אולם בית המשפט מצא לנכון לקבוע שבנסיבות המקרה אין למנוע מליעד אחזקות את האפשרות לקבל לעיונה מסמכים ותשובות שיש בהם כדי לסייע בבירור המחלוקות בהליך. זאת בשים לב למהות הפגם שנפל בהתנהלותה אל מול החשיבות הרבה שנודעת להליכי הגילוי והעיון לגילוי האמת וייעול ההליך השיפוטי; ובהתחשב בכך שרק לאחר הגשת בקשת הגילוי השלימו חלק מהמבקשים את הגשת תצהירי גילוי המסמכים מטעמם. בתוך כך, בית המשפט דחה את טענת המבקשים שלפיה בקשת הגילוי נוגעת למסמכים הכוללים מידע סודי, ובעשותו כן הדגיש שבעל דין המבקש לחסות מסמך מפני גילוי נדרש לפרט את פרטי המסמך ואת הנסיבות המקנות למסמך חיסיון, ולא די בהעלאת טענות כוללניות בדבר חיסיון.

בית המשפט הבהיר בהחלטתו שהעובדה שבקשת האישור הוגשה ביחס לשני דיווחים מיידיים, אינה מונעת מליעד אחזקות לדרוש שתיחשף יריעה עובדתית רחבה יותר הנוגעת לרפורמת השוק הסיטונאי ומוקדמת ליום 9.6.2013, מועד פרסום שימוע רשימת השירותים. נקבע שבנסיבות שבהן כבר אושרה בקשת האישור והוברר שלא מדובר בתביעת סרק, אין מקום למנוע מליעד אחזקות לבחון מסמכים הנוגעים לרפורמת השוק הסיטונאי – הגם שאינם מתייחסים באופן ישיר לשני הדיווחים שבגינם אושרה בקשת האישור. בית המשפט ציין כי יש לבחון את הרלוונטיות של המסמכים הנדרשים בהיבט רחב, הנגזר מטענות הצדדים כפי שבאו לידי ביטוי בכתבי הטענות מטעמם. בית המשפט הפנה לכך שהמבקשים התייחסו בכתב ההגנה לפעילותה של בזק ולאסדרה בתחום התקשורת; ובהקשר זה נקבע שהמבקשים כרכו בכתב ההגנה בין שימוע רשימת השירותים ובין אירועים שקדמו לפרסומו, המגיעים לכל הפחות עד למועד פרסום רפורמת השוק הסיטונאי ביום 2.5.2012. בכל הנוגע לדרישה למענה לשאלון, נקבע שבהיעדר הסתייגות מפורטת מן השאלות שנכללו במכתב הדרישה ולנוכח הטעמים שנקבעו ביחס לגילוי המסמכים, יש להיעתר גם לדרישה זו. לבסוף, בית המשפט עמד על כך שהדיווח המאוחר בזמן והרלוונטי לבקשת האישור נוגע לשימוע התעריפים, ומשכך נקבע שמטעמי יעילות אין להרחיב את חובת גילוי המסמכים מעבר למועד פרסומו של הדיווח המיידני בעניינו – ביום 16.1.2014.

בקשת רשות הערעור

6. המבקשים הגישו את בקשת רשות הערעור הנדונה ביום 9.11.2021 ובצידה בקשה לעיכוב ביצוע. על פי הנטען, היה על בית המשפט לדחות את בקשת הגילוי על הסף משני טעמים עיקריים. תחילה, המבקשים עמדו על כך שליעד אחזקות פנתה בדרישת הגילוי רק ביום 15.3.2021, המועד שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי לסיום הליכי הגילוי. לטענת המבקשים, בהחלטת בית המשפט המחוזי לא ניתן הסבר מניח את

הדעת למחדלה של ליעד אחזקות בעניין זה. נוסף על כך, המבקשים סבורים כי דינה של בקשת הגילוי היה להידחות על הסף מן הטעם שהיא כוללנית ורחבה, ואין בה דרישה לגילוי מסמך ספציפי.

המבקשים מוסיפים וטוענים שהיה על בית המשפט לדחות את בקשת הגילוי גם לגופה – וזאת בהיעדר רלוונטיות של המסמכים המבוקשים ושל השאלון. לטענתם, הדיון בתובענה הייצוגית הוגבל ל"סוגיות נקודתיות" כלשונם, הנוגעות לשימוע רשימת השירותים ולשימוע התעריפים; וחרף זאת, בית המשפט הורה על גילוי נרחב של מסמכים ביחס לרפורמת השוק סיטונאי, ללא סייג נושאי או קשר ישיר למחלוקת. בהקשר לכך טוענים המבקשים שבית המשפט המחוזי לא בחן את הרלוונטיות של המסמכים ולמעשה הותיר את בחינתה לליעד אחזקות. המבקשים הוסיפו וציינו בעניין זה שגם אם ישנה התייחסות בכתב הטענות מטעמם לרפורמת השוק הסיטונאי בהיבט כזה או אחר, אין בכך כדי להצדיק את הגילוי הכוללני שניתן; והמבקשים מדגישים שגילוי מסמכים נעשה כלפי מסמכים הנוגעים למחלוקת שבין הצדדים ולא לגבי טענות שנטענו על ידם. עוד טוענים המבקשים כי בית המשפט לא דן בטענתם שלפיה בקשת הגילוי מכבידה ובלתי סבירה, וכי ההוראה בדבר גילוי מסמכים הנוגעים לרפורמת השוק הסיטונאי היא מוקשית עד בלתי ישימה. לדבריהם, בהתחשב ברוחב היריעה של רפורמת השוק הסיטונאי, הגילוי ידרוש מהמבקשים ובפרט מבזק להקדיש תשומות כוח אדם, זמן רב והוצאות לאיתור מסמכים. לבסוף, ביחס לסוגיית חיסיון המסמכים, המבקשים מציינים שבקשת הגילוי לא נגעה למסמך ספציפי מזוהה, ועל כן לא התאפשר להם לפרט ביחס לכל מסמך את הנסיבות המקנות לו חיסיון.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות אף ללא צורך בקבלת תשובת ליעד אחזקות. ואבאר.

נקודת המוצא לדיון היא כי לערכאה הדיונית מסור שיקול דעת רחב בסוגיות הנוגעות לניהול ההליך, שכן לה הניסיון, המומחיות וההיכרות המעמיקה עם ההליך שלפניה. בהתאם, הלכה היא שערכאת הערעור ממעטת להתערב בהחלטות בעניין סדרי דין המתקבלות במהלך ניהול ההליך העיקרי, והתערבותה שמורה למקרים חריגים, שבהם ההחלטה מנוגדת לדין או כאשר נגרם עיוות דין למי מהצדדים. והדברים נכונים גם בהתייחס להליכי גילוי ועיון במסמכים ומתן מענה לשאלונים (ראו מני רבים: רע"א 6414/20 צ'מפיון מוטורס בע"מ נ' נסאר, פסקה 6 (7.11.2021); רע"א 5392/19 אירופלוט

רושיון איירליינס נ' באר, פסקה 8 (29.12.2019); רע"א 4841/18 חברת פרטנר תקשורת בע"מ נ' כרמי, פסקה 12 (12.8.2019)).

טרם שאדרש לסוגיה הקונקרטית בענייננו, יש לתת את הדעת לשלב הדיוני שבו מצוי ההליך. כאשר עסקינן בבקשה לגילוי ועיון במסמכים, נודעת חשיבות לשלב שבו הוגשה בקשה – לפני שאושרה התובענה כייצוגית או לאחר מכן. כך משום שקודם שנתאשר לנהל תובענה כייצוגית, חלה תקנה 4(ב) לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010 העוסקת בהליכי גילוי ועיון בגדרי בקשה לאישור תובענה כייצוגית (להלן: תקנות תובענות ייצוגיות). ואילו בהתייחס לשלב שלאחר אישור התובענה כייצוגית והדיון בה, אין הוראה מיוחדת בתקנות תובענות ייצוגיות כך שחלות תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: התקנות החדשות); זאת בהתאם לתקנה 19(א) לתקנות תובענות ייצוגיות המורה כי "בכל עניין של סדר דין בבקשה לאישור או בתובענה ייצוגית, יחולו תקנות סדר הדין האזרחי, בשינויים המחויבים, והכל אם אין בחוק או בתקנות אלה הוראה אחרת לעניין הנדון".

במקרה הנדון, בקשת הגילוי הוגשה לאחר שבקשת האישור נתקבלה ואושר לנהל את התובענה כייצוגית, ובשלב זה אין כאמור תחולה להוראת תקנה 4(ב) לתקנות תובענות ייצוגיות. עם זאת, בהתאם לסעיף 7 לתיקון מס' 3 לתקנות תובענות ייצוגיות (תקנות תובענות ייצוגיות (תיקון מס' 3), התשפ"א-2020) ומשום שבקשת האישור הוגשה טרם כניסתן של התקנות החדשות לתוקף, חלות תקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: התקנות הישנות). וכעת לבקשת הגילוי.

8. נקודת המוצא בהתדיינות אזרחית היא שיש להבטיח גילוי רחב ככל הניתן של המידע הרלוונטי למחלוקת המובאת לפתחו של בית המשפט (רע"א 2534/02 שמשון נ' בנק הפועלים בע"מ, פ"ד נו(5) 193, 195 (2002)). הליכי הגילוי והעיון מוסדרים בתקנות 112-122 לתקנות הישנות (תקנות 56-60 לתקנות החדשות); וכאשר מדובר בבקשה לגילוי ועיון במסמכים שהוגשה בגדרי תובענה ייצוגית, נוסף על הכללים הדיוניים הקבועים בתקנות החדשות או הישנות, שומה על בית המשפט להתחשב בשיקולים הנגזרים מהמאפיינים ומהתכליות של ההליך הייצוגי. מאחר שהתובענה הייצוגית מנוהלת בשם קבוצת נפגעים ובגדר תכליתיה ניצבות מטרות חברתיות וציבוריות, על בית המשפט לשקול בעת מתן החלטתו גם את אינטרס הקבוצה המיוצגת ואת אינטרס הציבור. מעבר לכך, על בית המשפט להידרש אף לפערי המידע ופערי הכוחות שבין הצדדים ולכך שהליכי הגילוי נועדו לגשר על פערים אלה (רע"א 8649/17 חברת פרטנר תקשורת בע"מ נ' תגר, פסקה 16 (16.4.2018)). מטרת הליכי הגילוי והעיון היא להבטיח

שהמשפט יתנהל ב"קלפים פתוחים" כדי למנוע "הפתעות" במהלך המשפט מהצד שכנגד; ובכוחם של הליכים אלה לסייע לחקר האמת ולהגביר את היעילות השיפוטית ואת ההגינות הדיונית (רע"א 7802/10 עמירם גרופ יזום והשקעות יזום והשקעות בע"מ נ' קרל אופנת גברים איכותית בע"מ, פסקה 16 (15.8.2012)).

על מנת שתקום לבעל דין חובת גילוי, תנאי ראשוני ובסיסי הוא תנאי הרלוונטיות, ומשמע שעל בית משפט לבחון אם גילוי המסמך עשוי לתרום לבירור המחלוקת שבין הצדדים (רע"א 6243/21 גורטובי נ' בי.א.ס.די קראון בע"מ, פסקה 11 (19.10.2021), להלן: עניין בי.א.ס.די; רע"א 9322/07 Gerber Products Company נ' חברת רנדי בע"מ, פסקה 7 (15.10.2008)). בפסיקת בית משפט זה נמצא גישה מרחיבה ביחס לשאלת הרלוונטיות של מסמכים, כאשר נקבע שככלל מסמך ייחשב כרלוונטי אם יש בידו במישרין או בעקיפין לקדם את עניינו של בעל דין, כך שבלעדיו יימנע מבעל הדין או יקשה עליו להוכיח טענת הגנה או טענת תביעה שעל פניו יש לה יסוד. עוד יצוין כי ניתן לעתור לצו גילוי מסמכים בנוגע לסוגי מסמכים, אולם, אפשרות זו לא נועדה להעניק הכשר לבעל דין לעיין ללא הגבלה במסמכי יריבו; ועדיין מוטל על מבקש צו הגילוי להוכיח שקיימת לכאורה זיקה ישירה בין המסמכים (או בין סוג המסמכים) לבין העניין הנדון בהליך (עניין בי.א.ס.די, פסקה 12). בתוך כך, עיקרון חקר האמת העומד מאחורי כללי הגילוי אינו ניצב לבדו, ולא די ברלוונטיות של המסמך כדי להצדיק מתן צו לעיון מקום שבו ניתן להצביע על חיסיון או על ערך מוגן הראוי להגנה. כאשר מועלית אפוא טענה ממין זה, על בית משפט לבחון אם יש ממש בטענה, וככל שהמענה לכך הוא בחיוב – עליו לערוך איזון בין הערכים המתחרים, להעריך את משקלם ובהתאם לקבוע את היקף הגילוי והעיון הראויים בנסיבות העניין (רע"א 6449/21 מדינת ישראל רשות המיסים נ' גזוט, פסקה 12 (3.11.2021) רע"א 5247/15 הפטריארך היווני אורתודוכסי של ירושלים נ' הימנותא בע"מ, פסקה 10 (28.8.2016); ראו גם: יצחק עמית חסינות ואינטרסים מוגנים – הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי 361-371 (2021)).

9. יישום כללים אלה על ענייננו מוביל למסקנה שלא נפל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי המצדיק התערבות. תחילה יצוין כי בשלב הדיוני שבו מצוי ההליך, לאחר שבקשת האישור אושרה וההליך נדון כתובענה ייצוגית, היקפה של הזכות לגילוי ועיון הוא רחב לעומת הליכים ייצוגיים המצויים בשלב הדיון בבקשה לאישור תובענה כייצוגית. הטעם לכך הוא שעצם העובדה שנתאשר לנהל תובענה כייצוגית, משמע שהתובע הייצוגי הניח תשתית ראייתית לכאורית ביחס לעילת התביעה, והחשש שמא בקשת הגילוי מהווה "מסע דיג" מתפוגג במידה רבה (השוו: רע"א 6646/19 פ.ל.פ.י. חקלאות בע"מ נ' MAN Truck & Bus AG, פסקה 14 (12.10.2021), להלן: עניין פ.ל.פ.י.);

רע"א 2929/19 גולדברג נ' כלל חברה לביטוח בע"מ, פסקה 7 (13.2.2020)). עוד יבואר, כי לא מצאתי ממש בטענות הסף שהעלו המבקשים ביחס לבקשת הגילוי, ובכלל זה בטענה כי הבקשה אינה לגילוי מסמך ספציפי. בעניין זה יובהר כי העובדה שנתבקש גילוי מסמכים כללי ולא ספציפי, אינה מהווה כשלעצמה עילה מספקת לדחיית הבקשה על הסף, שכן הליך לגילוי "מסמכים כללי" מוסדר בתקנה 112 לתקנות הישנות. מעבר לכך, טענת המבקשים בעניין זה כמוה כחרב פיפיות – שכן צו בתי המשפט אינו מאפשר הגשת בקשת רשות ערעור על החלטה בבקשה לגילוי מסמכים כללי (סעיף 1(10) לצו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), התשס"ט-2009). למעלה מן הצורך יצוין כי בהתאם לפסיקת בית משפט זה, במסגרת בקשה לגילוי מסמך ספציפי ("בקשה לגילוי מסמך פלוני" בתקנה 113 לתקנות הישנות; תקנה 59 לתקנות החדשות) ניתן לעתור אף לגילוי סוג מסוים של מסמכים; ובעניין זה נקבע כי "בקשה לגילוי מסמכים מסוג מסוים צריכה להיות ממוקדת דיה ולהתייחס למסמכים אשר על פי הנסיבות קיים סיכוי סביר שהם קיימים" (רע"א 11126/08 לבייב נ' רפאלי, פסקה 5 (7.5.2009)); ראו גם: עניין ר.ל.פ.1, פסקה 13). עיון בבקשת הגילוי מלמד כי היא מתייחסת לסוגים מתוחמים של מסמכים; ליעד אחזקות אמנם ביקשה במסגרתה לגלות מסמכים מסוגים שונים, אלא שהיא ציינה בבקשה את הנושא והמאפיינים של כל אחד מסוגי המסמכים שגילויים התבקש.

לא מצאתי ממש גם בטענת הסף החלופית שהעלו המבקשים, שלפיה היה על בית המשפט המחוזי לדחות את בקשת הגילוי משום שדרישת הגילוי מטעם ליעד אחזקות נשלחה ביום האחרון לניהול ההליכים המקדמיים בין הצדדים. כאמור, בית המשפט המחוזי מצא מנימוקים שפירט כי יש לקבל את בקשת הגילוי חרף העובדה שדרישת הגילוי הוגשה בשלב מאוחר, תוך שהטעים את החלטתו במאפייניו הייחודיים של ההליך. מדובר בהחלטה דיונית מובהקת באשר לאופן ניהול ההליך, שכידוע ביחס אליה נתון לערכאה הדיונית שיקול דעת רחב, ואין מקום להתערבות בה.

10. ועתה לסוגיית הרלוונטיות של המסמכים והשאלון נושא בקשת הגילוי. כפי שצוין לעיל, במוקד התובענה הייצוגית ניצבים דיווחים מטעם בזק לבורסה – ובתוך כך נטען כי בזק לא דיווחה כנדרש ממנה על דבר ההזמנה לשימוע רשימת השירותים שפורסמה באתר משרד התקשורת ביום 9.6.2013; וכי ביצעה דיווח מידי חסר ביום 16.1.2014 בנוגע להזמנה בעניין שימוע התעריפים. כזכור, המבקשים סבורים שבית המשפט המחוזי שגה בכך שנעתר לבקשת הגילוי בהיעדר קשר ישיר ורלוונטיות למחלוקת שבין הצדדים, המתמקדת לשיטתם בשני הדיווחים האמורים. אלא שגם בטענה זו אני סבורה שאין ממש. אמנם התובענה הייצוגית אושרה בנוגע לשני אירועים נקודתיים

הקשורים לרפורמת השוק הסיטונאי, אולם לא ניתן לאבחן נקודת זמן קונקרטית שרק בסמוך לה יהיו המסמכים רלוונטיים לתובענה הייצוגית; ולא מצאתי שנפל פגם בכך שבית המשפט המחוזי נדרש לשאלת רלוונטיות המסמכים המבוקשים בראייה כוללת של האירועים שהתרחשו ממועד פרסום רפורמת השוק הסיטונאי, תוך מתן משקל לטענות שהעלו הצדדים בכתבי הטענות. כפי שצוין בהחלטת בית המשפט המחוזי, המבקשים טענו בכתב ההגנה מטעמם שבזק לא נדרשה לפרסם דיווח מיידית בעקבות שימוע רשימת השירותים משום שלשיטתם אין בשימוע משום חידוש מהותי למסמך המדיניות שפורסם ביום 2.5.2012 מטעם שר התקשורת בעניין רפורמת השוק הסיטונאי, שלגביו כבר ניתן גילוי מצד בזק במהלך דיווח מיידית מטעמה. עוד הוסיפו המבקשים שבמסגרת שימוע רשימת השירותים, משרד התקשורת ציין שהמסמך נשלח בהמשך למסמך המדיניות האמור, כך שלטענת המבקשים לא היה בו חידוש מבחינת בזק. הנה כי כן – טענת המבקשים, שלפיה המסמכים שקדמו למועד פרסום שימוע רשימת השירותים ונוגעים לרפורמת השוק הסיטונאי מנותקים מהמחלוקת שבין הצדדים ואינם רלוונטיים לתובענה הייצוגית, היא מוקשית. כאמור מסמך יחשב כרלוונטי, בין היתר כאשר בלעדיו בעל דין יתקשה להוכיח טענת תביעה שיש לה לכאורה אחיזה; ובענייננו, המסמכים שהמבקשים חויבו בגילויים עשויים לסייע לליעד אחזקות להוכיח את טענתה ששימוע רשימת השירותים מהווה חידוש המחייב דיווח מיידית לבורסה מצד בזק. הוא הדין ביחס לשאלון ולמסמכים המאוחרים למועד שימוע רשימת השירותים ונוגעים לשימוע התעריפים. לנוכח כל האמור, ובהינתן שיקול הדעת המוקנה לערכאה הדיונית בהחלטה מסוג זה, איני רואה מקום לשנות ממנה.

ומכאן להיקף המסמכים שגילויים התבקש ואושר. יבואר כי שאלת היקף הגילוי קשורה בטבורה בשאלת הרלוונטיות של המסמכים שנתבקשו לבירור השאלות העומדות לדיון והכרעה במסגרת התובענה הייצוגית (רע"א 1361/18 אסם השקעות בע"מ נ' סורוקר, פסקה 7 (26.6.2018)). בענייננו, לא מצאתי שיש בטענות המבקשים בדבר הכבדת יתר כדי להצדיק התערבות בהחלטה, שכן טענה זו הועלתה בכלליות; ובהקשר זה יצוין כי בית המשפט המחוזי נעתר לבקשת הגילוי באופן חלקי, וקבע שמטעמי יעילות אין מקום להרחיב את חובת הגילוי מעבר ליום 16.1.2014.

11. אשר לטענת המבקשים ביחס לחיסיון חלק מהמסמכים, בדין נדחה טענתם בעניין זה בבית המשפט המחוזי. ככלל, החיסיון מתפרש על דרך הצמצום והגישה כלפיו היא חשדנית "והטוען לחיסיון – עליו הנטל לייסד זכותו" (ע"א 6926/93 מספנות ישראל בע"מ נ' חברת החשמל בע"מ, פ"ד מח(3) 749, 797 (1994); רע"א 3184/16 קוסט פורד גבאי את קסירר, רואי חשבון נ' חפציבה ג'רוזלם גולד בע"מ (בפירוק), פסקה 6 (5.5.2016)).

כלומר, "חיסיון" ו"סודיות" אינן מילות קסם שניתן להפריח לחלל האוויר בלא פירוט ראוי, וכאשר טענת המבקשים בעניין זה הועלתה בכלליות ומבלי לבאר באיזה חיסיון מדובר ולגבי אלו מסמכים, אין לשעות לה. עם זאת, מבלי לגרוע מקביעת בית המשפט, ככל שלמבקשים ישנן טענות כלפי מסמך ספציפי כזה או אחר שאותו הם נדרשים למסור לליעד אחזקות, באפשרותם להגיש בקשה מתאימה לבית המשפט המחוזי, על מנת שזה ייתן דעתו למסמך טרם שיועבר לליעד אחזקות, ובהתאם יקבע כמיטב חוכמתו את אופן מסירתו, אם בכלל.

סוף דבר

12. התוצאה היא שהבקשה לרשות ערעור נדחית וממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה בצידה. משלא נתבקשה תשובה אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ג בכסלו התשפ"ב (17.11.2021).

ש ו פ ט ת